

[Christmas Møller.]

og al den Hjælpekraft, han havde, til Raadighed for det paagældende Parti. Men det skal nu ikke lykkes den højtærede Udenrigsminister at føre denne Debat over paa et helt andet Grundlag. Med Hensyn til at skaffe Materiale til Veje og med Hensyn til at skaffe Oplysninger behøver vi i hvert Tilfælde ikke at søge til Udenrigsministeriet, det kan vi godt klare selv, og det har vi heller slet ikke bedt om. (Afbrydelser).

De Afbrydelser, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og Hr. Jønson kom med, viser, at de overhovedet ikke hverken har hørt efter eller har læst det Forslag til Beslutning, der er forelagt, thi det, Forslaget indeholder, er begribeligvis ikke dette — og det har vi heller ikke sagt et eneste Ord om —, at vi blot skulde have stillet de og de Oplysninger op paa en Reol, Hvidbøger af den ene eller den anden Art. Nej, det drejer sig om paa Baggrund af alle de Udtalelser, der foreligger, ligesom man gjorde det i 1919—20 med Hensyn til Folkeforbundet, at undersøge, hvorledes vor internationale Stilling er efter den mægtige Forskydning, der er sket siden 1920.

Man siger nej til at nedsætte et saadant Udvalg — jeg har sagt, at man kunde ændre dets Sammensætning —, og det, der da bliver Resultatet af denne Forhandling, er ganske simpelt dette, at man fra de andre Partiers Side og først og fremmest fra Regeringens Side ikke vil, og jeg for mit Vedkommende er godt nok klar over, hvorfor man ikke vil, det er fordi man ikke tør.

Alsing Andersen: Jeg finder ikke Anledning til at forlænge denne Debat ret meget. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers sidste Tale var lige saa kemisk fri for Forsøg paa at vise Forsamlingen, at et saadant Udvalg kunde føre til det ønskede Resultat, som hans to første Indlæg har været det. Jeg tror, vi roligt kan overlade baade denne Forsamling og Offentligheden at bedømme Værdien af det konservative Forslag ud fra de Indlæg, som det ærede Medlem har leveret her i Dag.

Det ærede Medlems sidste Forsøg paa at vise, at der kunde komme noget ud af

en saadan Udvalgsbehandling, gik ud paa, at hvis man ikke kunde blive enig i dette Udvalg, saa maatte man selvfølgelig afgive flere Mindretalsbetænkninger, eventuelt en Flertals- og en Mindretalsbetænkning fra dette Udvalg. Jeg vil jo nok spørge det ærede Medlem, hvorledes man saa skulde finde den objektive Sandhed, som skulde være vejledende for Medlemmerne i denne Sal, naar de skulde tage deres Standpunkt i den praktiske Politik. Jeg tror, vi efter dette sidste Forsøg fra det ærede Medlems Side kan gaa let hen over de øvrige Bemærkninger, som skulde tjene til at forsvare dette Forslag. Der er i Virkeligheden ikke fra det ærede Medlems Side givet nogen Begrundelse, som overfor Offentligheden kan gøre Nedsættelsen af dette Udvalg rimelig.

Det ærede Medlem mente ikke, at det konservative Parti saaledes som vi andre havde Raad til at have det samme Standpunkt alt for mange Aar i Træk, fordi der dog stadig foregik en Udvikling. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg nærer nu ingen Frygt i saa Henseende. Jeg tror, det er ganske givet, hvilket Standpunkt det konservative Parti til sin Tid vil stille sig paa. Det konservative Parti er efter min Mening, som jeg sagde i min sidste Tale, saa sammenvokset med den militaristiske Opfattelse, saa sammenvokset med Kærligheden til, at man skal have det mest mulige Militærvæsen i alle Lande, at det vil være lige saa umuligt at rykke det konservative Parti løs fra denne Opfattelse, uden at det selv skal gaa neden om og hjem, som det at holde Liv i to siamesiske Tvillinger, efter at man har skilt dem fra hinanden.

Men endelig skal jeg sige i Anledning af det ærede Medlems stærke Interesse for en Undersøgelse, at denne Interesse dog er af forholdsvis ny Dato. Det er dog egentlig ganske karakteristisk og maaske symptomatisk for det konservative Partis Stilling, at der ikke var en saadan Interesse for at faa Sagen klarlagt paa objektiv Maade for et Aars Tid siden, da det konservative Parti havde store Forhaabninger, som ganske vist blev skuffet, om sammen med Partiet Venstre at skabe en ny Militærordning med forhøjede Budgetter; den Gang følte det ærede Medlem og hans Parti aldeles ingen